

Sygn. akt **XXVII Ca 4097/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Beczek
------------------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 4 maja 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. N.**

przeciwko **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 31 marca 2016 r., sygn. akt II C 3209/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddala powództwo w całości oraz zasądza od M. N. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania,
2. zasądza od M. N. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 210,00 (dwieście dziesięć) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

Sygn. akt XXVII Ca 4097/16

UZASADNIENIE

M. N. pozwem z 3 sierpnia 2015 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 250 EURO wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu wskazując, że dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie z tytułu opóźnienia lotu zaplanowanego na dzień 3 sierpnia 2013 roku z lotniska (...) C. (...) na lotnisko im. F. C. w W., bowiem przylot na lotnisko docelowe nastąpił 3 godziny i 35 minut po planowanym czasie przylotu. Powód wskazał, że w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty zryczałtowanego odszkodowania pozwany odmówił zapłaty.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie nakazem zapłaty z dnia 17 sierpnia 2015 roku wydanym w sprawie sygn. akt II Nc 5091/15 uwzględnił żądanie pozwu.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów proces. Pozwany przyznał, że lot (...) na trasie C.-W. w dniu 3 sierpnia 2013 roku został opóźniony wskazując jednocześnie, iż przyczyną opóźnienia była usterka techniczna. Wskazał również, że nie było racjonalnym podejmowanie działań zmierzających do wynajęcia innego samolotu w związku z faktem, iż do wykrycia usterki doszło w porcie lotniczym w C., a więc poza portem bazowym przewoźnika, gdzie przewoźnik nie posiadał żadnego innego samolotu, który mógłby wykonać rejs, zaś czarterowanie samolotu zdatnego do odbycia rejsu ze Stanów

Zjednoczonych Ameryki Północne do Polski zajmuje m.in. 24 godziny. Podniesiono również zarzut przedawnienia roszczenia, wskazując iż w niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy dot. umowy przewozu.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie wyrokiem z 31 marca 2016 r. wydanym w sprawie sygn. akt II C 3209/15 zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 250 Euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 3 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 210 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając ten wyrok w całości, zarzucając mu:

1) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 118 k.c. poprzez jego zastosowanie i uznanie, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (dalej Rozporządzenie (WE) nr 261/2001) przedawniają się z upływem lat 10, tj. na ogólnych zasadach,

2) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 778 k.c. w związku z art. 775 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia, zgłoszonego przez pozwaną, wskutek przyjęcia, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 przedawnia się z upływem lat 10, a nie z upływem 1 roku od dnia wykonania przewozu;

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Powód wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Przede wszystkim należy wskazać, iż w dniu 17 marca 2017 r. Sąd Najwyższy rozstrzygając pytanie prawne zadane przez Sąd Okręgowy w Warszawie podjął uchwałę, stwierdzając, że „roszczenie o odszkodowanie przewidziane w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, przedawnia się w terminie rocznym na podstawie art. 778 KC” (vide: uchwała SN z dn. 17 marca 2017 r., sygn. akt III CZP 111/16). Pogląd ten Sąd Okręgowy w całości akceptuje.

W świetle powyższego, podniesiony przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie przez powoda uznać należało za zasadny. Tym samym, na uwzględnienie zasługiwały również zarzuty apelacyjne sprowadzające się do naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa materialnego dotyczącego przedawnienia się roszczeń z tytułu opóźnionego lotu.

Powód dochodził odszkodowania za opóźnienie lotu, który miał miejsce w dniu 8 sierpnia 2013 r., natomiast, z powództwem o jego zasądzenie wystąpił dopiero w dniu 5 sierpnia 2015 r., a zatem po upływie prawie 2 lat. Ponieważ zgodnie z najnowszym stanowiskiem Sądu Najwyższego roszczenia tego typu ulegają przedawnieniu stosownie do regulacji art. 778 k.c. z upływem roku od dnia wykonania przewozu, roszczenie nie mogło zostać uwzględnione z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia.

W konsekwencji powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżone orzeczenie poprzez oddalenie powództwa w całości, zaś o kosztach postępowania, zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy określoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Koszty w pierwszej instancji

to wynagrodzenie ustanowionego w sprawie zawodowego pełnomocnika w wysokości wynikającej z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (150 zł) oraz opłata od pozwu, zaś na koszty postępowania apelacyjnego to opłata od apelacji (30 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości wynikającej z § 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800)

SSO Waldemar Beczek